

abstinui. Si pluribus vocibus unam aliquid quando reddidi, id propter inopiam linguæ ex necessitate factum est, nè sensus ipse fraudaretur, aut sacri textus vis, atque efficacia minueretur. Si quid tamen incauto excidit, quod emendatione dignum videatur, libentissimè corrigam. Quali in cæteris versari solet, etiam hic utitur Quæsnellus fide pessimâ. Quid enim? An non legit Clementis IX. Pontificis censuram editam anno 1668. 20. Aprilis adversus famosam versionem Gallicam novi Testamenti Montibus Hannoniæ, ut præ se fert, typis vulgatam, atque hanc declarari *temerariam, damnosam, à vulgata editione prædicta difformem, & offendicula simplicium continentem*? Centenos autem Articulos in versione Catalaunensi, seu Quæsnellianâ difformes à versione vulgata, deprehendet quisquis utranque conferre voluerit. Delibemus aliquos: in Epistola 1. ad Cor. cap. 7. num. 9. Monet Apostolus Cœlibes ut, *si non se continent, nubant*. Quod Quæsnellus vertit *que s'ils sont trop foibles, pour se contenir, qu'ils se marient: Si sint nimis infirmi ad servandam continentiam, nubant*. Quæ versio & dissimilis est vulgatæ, ut patet, & in Jansenianis Authoribus admodum suspecta, nè infirmitatis nomine ea intelligatur, quæ continentiam reddat incontinentibus impossibilem. Apostolus autem, ut rectè observat Chrysostomus lib. de Virginitate cap. 39. *Non dixit, si non possunt, verum si non se continent*, vitio voluntatis liberæ, non virium sufficientium defectu. Eadem corruptio placuit interpreti Montensi.

In epistola ad Ephesios cap. 1. v. 5. docemur de Deo, quod *Prædestinavit nos in adoptionem filiorum per Jesum Christum in ipsum secundum propositum voluntatis suæ*. Versio Quæsnelli: *Nous ayant prédestiné par un pur effet de sa bonne volonté, pour nous rendre des enfans adoptifs en Jesus Christ*. Id est, *Qui prædestinavit nos solo effectu suæ bonæ voluntatis, ut nos reddat filios adoptivos*. Ubi Gallicum pur æquivalens Latino solus additum à Montensi Interprete amplexus avidè est Quæsnellus, ut esset irrefragabile quodammodo ex ipso Pauli textu argumentum pro prædestinatione ad gloriam merè gratuitâ. Quæ quidem sententia aliunde probabilis, non debuit corruptâ sacrilegè Scripturâ temerè confirmari. Videtur Quæsnellus sequi voluisse exemplum Lutheri, qui legens *fidem justificare*, addidit *solam*.

Joannis cap. 17. v. 12. *Quos dedisti mihi, custodi mihi: & nemo ex eis perit, nisi filius perditionis*. Quæsnellus vertit: *J'ay conservé ceux, que vous m'avez donnez: & nul d'eux s'est per-*

du; mais celui-là seulement, qui étoit enfant de perdition. Quasi Scriptura diceret, *quos dedisti mihi custodi mihi, & nemo ex eis perit*; SED SOLUM filius perditionis; adeò ut filius perditionis Judas non fuisset unus ex eis, quos Pater Christo dederat. Quæ quidem interpretatio placuit etiam Montensi interpreti, & ante ipsum Calvino in cap. 17. Joannis; sed Sanctorum Patrum nemini. Vulgatam interpretationem sequuntur S. Chrysostomus, Cyrillus Alexandrinus, Theophylactus, S. Augustinus, Nonnus, S. Thomas, Hugo Cardinalis, Maldonatus, & cæteri passim Catholici. Verba Augustini tract. 106. in Joan. sunt: *Sed ut de his, quos tum habebat, discipulis, hæc loqui intelligatur, illud magis urget, quod paulò post ait: CUM ESSEM CUM EIS, SERVABAM EOS IN NOMINE TUO. QUOS DEDISTI MIHI, CUSTODIVI; ET NEMO EX EIS PERIIT, NISI FILIUS PERDITIONIS; Judam significans, qui tradidit eum; ex isto quippe duodenario numero Apostolorum solus periit*. Idem tradit S. Thomas comment. in Joan. cap. 17. Sed uti Calvino, ita Jansenianis à vulgatâ, & catholicâ Scripturæ editione recedendum fuit; quia illa docendo etiam filium perditionis à Deo Patre fuisse datum Christo, nimis perspicuè indicat æterni Patris, adeòque Christi voluntatem præstandi sufficientia gratiæ auxilia ad salutem, etiam non prædestinatis: atque ita Christum sua merita Patri non pro solorum electorum æternâ salute obtulisse, sed etiam pro aliorum.

In eodem Joannis capite 17. ante verbum 20. collocat Quæsnellus hunc, quem Janseniano affectu fingit, titulum: *Jesus prie pour les élus. Jesus orat pro electis*. Quòd autem ibi Christus non pro solis oret electis, patet ex ipso, qui immediatè sequitur, versu 20. *Non pro eis autem rogo tantum, sed, & pro eis, qui credituri sunt per verbum ipsorum in me*. Igitur pro omnibus fidelibus. Alibi etiam pro Crucifixoribus oravit.

Joan. cap. 6. v. 45. *Omnis, qui audit à Patre, & didicit, venit ad me* Quæsnellus *Tous ceux donc qui ont oui la voix du Pere, & ont été enseignés de luy, viennent à moy: Omnes, qui audiverunt vocem Patris, & fuerunt docti ab ipso veniunt ad me*, ubi verbum doceri substituitur perfidè pro discere. Eadem fuit versio Montensis, & continet secundam propositionem hæreticam Jansenii Interiori gratia in statu nature lapsæ nunquam resistitur. Nam si omnis quem Pater per gratiam docuit, ad eum veniat, nunquam Deo per gratiam nos docenti resistimus; quòd falsissimum est, & hæreticum; quia etsi Deus, ut in scholis Magister optimus, bene doceat, multi tamen qui docentur, non discunt, non proficiunt, ut-

potè